

Posudek bakalářské práce Kláry Ambrůzové

Klára Amrůzová předkládá jako svoji bakalářskou práci čtyři obrazy středních rozměrů a skicák s kresbami.

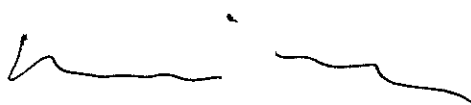
Klára Amrůzová dala své práci název Záznamy. Přestože se zdá, že název je pouze formální, zvolila jej podle mého úsudku výstižně. Její „záznamy“ navíc vyvolávají napětí z nemožnosti dešifrovat, co je vlastně zaznamenáváno. Jsou to víc vzpomínky na dětství, nebo sny nebo snad erotické představy. Nebo všechno dohromady? Nevíme, a jsme zvědaví, ale na tak intimní záležitosti se nemůžeme ptát a musíme nechat autorce i jejím obrazům jejich tajemství a napětí.

Kresby ve skicáku vznikající průběžně jako záznamy, byly zdrojem nové cesty, vytváření obrazů, která nebyla pro autorku zdaleka samozřejmá. Dnes velmi oceňuji její soustředěnou a postupnou práci, při hledání formálních malířských prostředků, které posouvají její téma k dalším aspektům a větší vrstevnatosti, aniž by se výraz obrazů rozměňoval. Jednotlivé zásahy pečlivě koriguje a zvažuje jejich roli v celku. Mohli bychom přemítat, zda jsou některé prvky a jejich význam zvoleny správně či nikoliv, jako například barevná intenzita skvrny rozlité barvy, ale osobně to nepovažuji za důležité. Klára je na cestě, která zahrnuje i experimentování, a její obrazy se vyvíjejí do stále přesvědčivějších výsledků.

Prohlížet si obrazy Kláry Ambrůzové je zajímavé, přitahují naši pozornost svými náměty a jemným provedením. Když se díváme chvíli déle, přicházíme automaticky do jejich blízkosti a tady začínáme teprve postupně objevovat další vrstvy obrazu, původně naším očím skryté. Na začátku její práce byly sny, vzpomínky a představy a jejich následné záznamy, které se prací na obrazech přetnasformovaly do témat napětí, vrstvení, mizení a opětovného vyjevování.

Navrhuji ocenění její práce stupněm A a doporučuji její přijetí do magisterského stupně studia.

Petr Kvíčala

Barcelona 14. června 2009